

BOGDAN SOCOL

Jurnalul unui iubitor de fotbal

Aventuri la firul ierbii

Cuprins

Cuvânt înainte	7
Iarna unei nopți de vis.....	12
Aventură în Istanbul	16
Raiul din iadul alb	24
Furat la El Clasico!	35
Ultimii războinici ai aerului.....	45
Ce manieră de a câștiga!.....	52
Cronica unei înfrângeri (ne)anunțate	65
Despre Mourinho nu tocmai de bine.....	99
Revelionul din miezul verii.....	106
Cum ajungi să fii suporter?	110
A.S.A., zile de glorie sau povestea unui sezon cum nu a mai fost.....	115
La Decima.....	129
P.S. Jurnalul unui iubitor de rugby.....	159
Mulțumiri	166

IARNA UNEI NOPTI DE VIS

21 februarie 2013 / Steaua - Ajax 2-0

Steaua are încă o dată șansa de a demonstra că este o echipă cu ADN de campioană și că îi curge prin vene sânge de învingătoare. De-a lungul istoriei sale glorioase, gruparea din Ghencea s-a mai confruntat cu meciuri decisive de totul sau nimic. De multe ori, a triumfat, alteori a pierdut, însă, indiferent de ce se va întâmpla în această seară, Steaua nu trebuie să-și uite trecutul măreț și să lupte cu demnitate până la capăt. Pentru actualii jucători ai lui Laurențiu Reghecampf, poate fi partida care să marcheze primul pas pe drumul spre intrarea în legendă. După 0-2 cu Ajax, tot ceea ce trebuie este să facă imposibilul să devină posibil. Alături de peste 30 de mii de fani minunați pe Arena Națională, George Dobre și Bogdan Socol vă spun bună seara și vă invită să credem împreună pentru 90 de minute în acești băieți minunați. Rămâneți pe Digi Sport 1, începe Steaua - Ajax!

Dacă este să aleg un meci definitiv pentru cariera mea, atunci este foarte simplu: nimic nu poate depăși ca trăiri, ca senzații și ca emoții meciul de pe Arena Națională. Am comentat de atâtea ori Real - Barcelona, Steaua - Dinamo și urma să comentez și finala Champions League, dar nimic nu s-a putut apropia măcar de starea de extaz pur trăită la returul cu Ajax. Recunosc că nu m-aș fi gândit vreodată că voi putea avea parte de ceva atât de frumos și unic prin scenariul său precum a fost acest meci de poveste. Când cineva spunea că e o partidă de povestit nepoților, ei bine, atunci trebuie să se raporteze mereu la ceea ce s-a întâmplat în noaptea de 21 spre 22 februarie 2013. În 1989, o altă noapte de 21-22 avea să trezească la viață spiritul adormit al românilor, iar acum, a fost o noapte care a demonstrat că, atunci când crezi suficient de mult în tine, imposibilul devine posibil!

Alături de George Dobre, am fost martorul unui miracol românesc și mă bucur teribil că am acest privilegiu de a putea transmite mai departe o mică parte din toată nebunia unei nopți pe care mulți dintre noi nu o vor uita vreodată. Chiar cred că atunci când ne vom da ultima suflare, noi, cei 35 de mii de oameni care am trăit cu sufletul la gură mai bine de trei ceasuri într-un ger de februarie minunea Stelei, una dintre imaginile care ni se vor derula rapid prin fața ochilor, într-un film al vieții de câteva clipe, va fi legată de bucuria nemărginită din acea seară magică poleită cu praf de stele.

Nici cei mai fanatici suporterii ai roș-albaștrilor nu se puteau gândi la o asemenea răsturnare de scor, mai ales după ce se întâmplase în meciul de la Amsterdam, câștigat de Ajax cu 2-0, dar și pentru că Stelei îi lipseau cei doi plămâni de la mijloc, căpitanul Alex Bourceanu și Mihai Pintilii. Echipa lui Laurențiu Reghecampf a jucat perfect și a deschis scorul prin Iasmin Lato-vlevici, însă chiar și așa, nu îndrăzneam să ne gândim la un final atât de nebun și de minunat precum ne-a oferit destinul european al Stelei. Însă, a venit și minutul 76! Este momentul când Vlad Chiricheș urmărește din priviri un balon respins din careul olandezilor, îl simte, îi ascultă respirațiile, aproape că îl adulmecă precum o felină înaintea atacului decisiv, apoi îl lovește în plin! Mingea aproape că rupe plasa, de fapt, nici Zidul Berlinului nu ar fi făcut față furiei din șutul lui Vlad, în care a adunat toate speranțele și energiile transmise prin ochii și sufletele tuturor steliștilor. Efectul este asurzitor: în câteva clipe, stadionul erupe ca un vulcan, inimile noastre o iau razna, stau să ne explodeze din piept și să se unească într-una singură roș-albastră. Este golul care va marca o nouă generație de steliști și care ne face să trăim o nouă bucurie nețărmurită precum în urmă cu opt ani, la un alt meci de poveste, desfășurat parcă după același scenariu, cu Valencia!

Au urmat prelungirile! Aici, au fost și câteva momente în care ne-a șuiertat glonțul pe la ureche, când Ajax a fost aproape să ne spulbere visul calificării, dar parcă totul a fost făcut și

aranjat special pentru Steaua. Pot spune acum că a fost scris în stele ca roș-albaștrii să-și facă suporterii fericiți, după ce înaintea meciului puțini mai credeau cu adevărat în ei.

La începutul celei de-a doua reprize de prelungiri, am simțit și am și spus în comentariu că Steaua se va califica la penalty-uri, iar George a replicat: „Nu știu cine ți-a spus asta, dar ar fi foarte bine așa ca să nu mai stăm atâta cu emoții”. Și așa a și fost. La loviturile de departajare, am avut senzația că dacă ar fi bătut și Tătărușanu, și el ar fi înscris, atât de siguri pe ei și de motivați mi s-au părut steliștii. Era un sentiment dominant că indiferent cine execută nu are cum să rateze. Tot Latovlevici a închis meciul, după ce tot el a deschis drumul calificării spre optimele de finală, unde aștepta campioana Europei, Chelsea.

Steaua își ducea legenda mai departe, așa cum doar ea știe să o facă, cu câte un meci memorabil la anumite cicluri. A fost un meci inegalabil din punctul meu de vedere pentru că îl trăiești cu totul diferit și la o intensitate mult mai mare atunci când este implicată o echipă din țara ta față de un derby european. De altfel, toată încărcătura emoțională și toată adrenalina acumulată în timpul meciului m-au făcut să nu pot adormi până spre dimineață, iar după ce m-am trezit, îmi simțeam corpul atât de stors și epuizat de parcă eu aș fi alergat non-stop 120 de minute. Cineva m-a întrebat cu ce pot compara starea trăită la această partidă, iar eu i-am răspuns simplu: „Cu zece orgasme deodată!”

AVENTURĂ ÎN ISTANBUL

*23 Octombrie 2012 /
Galatasaray - CFR Cluj 1-1*

În Turcia, am avut parte de una dintre cele mai bune deplasări din viața mea, de la plecare până la întoarcerea acasă. A fost o aventură în toată regula, ca în filmele cu James Bond!

Eram în echipă cu Dan Ștefănescu, aveam avionul de plecare la 7 dimineța chiar în ziua meciului, doar că la miezul nopții primesc un mesaj de la el în care mă întreabă dacă am pașaportul valabil. Inițial, am luat-o ca pe o glumă, doar că, după ce l-am sunat, am realizat că nu e deloc așa. Când își făcea seara bagajul, soția lui Dan l-a întrebat dacă nu cumva i-a expirat pașaportul și abia atunci și-a dat seama de gravitatea problemei. Totuși, a acționat imediat și și-a făcut rezervare pentru un zbor mai târziu, iar dimineța, la prima oră, urma să facă toate demersurile pentru a-și obține un pașaport temporar în regim de urgență. Am decis ca înainte de a pleca la aeroport să trec pe la el pentru a lua căștile de comentator în așa fel ca eu să mă ocup

AVENTURĂ ÎN ISTANBUL

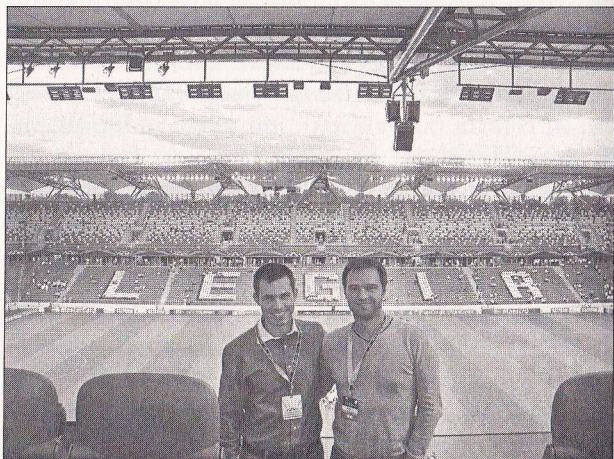
*23 Octombrie 2012 /
Galatasaray - CFR Cluj 1-1*

În Turcia, am avut parte de una dintre cele mai bune deplasări din viața mea, de la plecare până la întoarcerea acasă. A fost o aventură în toată regula, ca în filmele cu James Bond!

Eram în echipă cu Dan Ștefănescu, aveam avionul de plecare la 7 dimineăta chiar în ziua meciului, doar că la miezul nopții primesc un mesaj de la el în care mă întreabă dacă am pașaportul valabil. Inițial, am luat-o ca pe o glumă, doar că, după ce l-am sunat, am realizat că nu e deloc așa. Când își făcea seara bagajul, soția lui Dan l-a întrebat dacă nu cumva i-a expirat pașaportul și abia atunci și-a dat seama de gravitatea problemei. Totuși, a acționat imediat și și-a făcut rezervare pentru un zbor mai târziu, iar dimineăta, la prima oră, urma să facă toate demersurile pentru a-și obține un pașaport temporar în regim de urgență. Am decis ca înainte de a pleca la aeroport să trec pe la el pentru a lua câștile de comentator în așa fel ca eu să mă ocup

Cu John Terry, căpitanul lui Chelsea, pe Stamford Bridge – decembrie 2013

Cu Ionuț Angheluță, pe stadionul Legiei, înaintea meciului cu Steaua – august 2013

Trupa de șoc după Legia – Steaua. Sus, de la stânga la dreapta: Gabi Balint, Adi Soare, Ionuț Angheluță, Nicu Fotachi, eu și regizorul Răzvan Anghel.
Jos: Dan Filoti și Dragoș Caretaș

La Varșovia, înaintea partidei Legia – Steaua 2-2 – august 2013